

Решение № 32 от 27.02.2018 г. на ОС - Хасково по в. а. н. д. № 19/2018 г.

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Хасково
Вид на делото:	ВАНД
Номер на делото:	19
Година:	2018
Съдебен състав / Съдия:	БОРЯНА БОНЧЕВА, КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ, СТРАТИМИР ДИМИТРОВ
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	32
Дата на постановяване:	27.02.2018 г.
Дата на влизане в сила:	27.02.2018 г.
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	26.03.2018 г.
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

РЕШЕНИЕ

№ 32 27.02.2018 година Град Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският окръжен съд.....наказателна колегия

На двадесет и седми февруари през две хиляди и осемнадесета година
в публично съдебно заседание в следния състав:

Председател: Стратимир Димитров

Членове: Боряна Бончева

Красимир Димитров

Секретар Галя Кирилова

Прокурор Делчо Лавчев

като разгледа докладваното от съдията Бончева въззивно нахд № 19 по описа за 2018 година

Р Е Ш И:

На осн. чл. 378, ал.5 вр. чл. 334, т.2 и вр. чл. 336, ал.1, т.2 от НПК

ОТМЕНЯ изцяло Решение № 189/12.09.2017 г. по анд № 317/2017 г. по описа на РС – Свиленград, вместо което

ПРИЗНАВА обвиняемия Р.Р.Ж., роден на ***год. в с.***, община***, обл.***, ЕГН *****,***, *** , български гражданин, с *** образование, женен, безработен, неосъждан ЗА ВИНОВЕН в това, че на 08.04.2017 год. в гр.Любимец управлявал МПС – микробус, марка и модел "*****" с рег. № *****, в срока за изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, наложена му със Заповед № 17-0276-000008/10.03.2017 г. на Началника на РУ – Ивайловград към ОД на МВР- Хасково - престъпление по чл. 343в ал.3 вр. ал.1 от НК, поради което на осн. чл. 78а НК го ОСВОБОЖДАВА от наказателна отговорност, като му НАЛАГА административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: Членове:

МОТИВИ

Към решение № 32 от 27.02.2018 год., постановено по ВНАХД № 19 по описа за 2018 година на Окръжен съд – Хасково

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от НПК.

С решение № 189/12.09.2017 год., постановено по НАХД № 317/2017 год. РС-Свиленград е признал Р.Р.Ж. с ЕГН *****,*** за невинен в това, че на 08.04.2017г в гр. Любимец, управлявал моторно превозно средство –микробус, марка и модел "Форд, Транзит" с рег. № Х ***** ВМ в срока за изтърпяване на принудителна административно мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, наложена му със Заповед за ПАМ № 17-0276-000008/10.03.17г на Началника на РУ –Ивайловград към ОД на МВР-Хасково, влязла в сила на 05.04.2017г, поради което и на основание чл. 304 НПК, го е оправдал по предявеното от РП – Свиленград обвинение за извършено престъпление по чл. 343в, ал.3, вр.ал.1 НК.

Решението е протестирано от Районна прокуратура – Свиленград с искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което обв. Р. да бъде осъден по повдигнатото му обвинение.

В допълнителното писмено изложение се съдържат твърдения за неправилност и необоснованост, като от събраните по делото доказателства можело да се направи извод, че обвиняемият е осъществил състава на престъплението, за което му било повдигнато обвинение и са изложени подробни съображения и доводи в подкрепа на протеста. Акцентира се върху наличието на субективна страна на престъплението, тъй като самият обвиняем е получил Заповедта за ПАМ, за която направил постъпки за обжалването ѝ чрез адв. Попов преди датата на деянието. Самото обжалване, от своя страна, не спирало изпълнението на Заповедта за ПАМ, а действието ѝ започвало с издаването на Заповедта за ПАМ. Твърди се, че извършеното престъпление се явявало доказано изцяло, поради което се отправя предложение за отмяна на протестираното решение и осъждането на Ж. по повдигнатото му пред първата инстанция обвинение.

В с.з. представителят на Окръжна прокуратура – Хасково заявява, че поддържа протеста по изложените в него съображения. Изводите на първоинстанционния съд били неправилни и необосновани. По делото се доказали всички правнорелеватни факти и се установявало по безспорен начин, че обв. Ж. е осъществил престъплението от обективна и субективна страна. Твърди се, че е нелогично престъплението да е поставено в зависимост от реалното изпълнение на Заповедта за ПАМ, както неправилно бил приел съда, тъй като това означавало принудителната държавна дейност да бъде поставена изцяло под волята на нарушителя. Отправя се искане за уважаване на протеста и постановяване на решение, с което обв. Ж. да бъде признат за виновен. Алтернативно се иска отмяна на решението и връщане на делото на първата инстанция при преценка за необоснованост на решението.

Защитникът на обв. Ж. отправя искане протестът да бъде оставен без уважение. Излагат се съображения в подкрепа на невиновността на Ж., както и правилност на първоинстанционното решение.

Обвиняемият Р. не се явява и не взема становище.

Хасковският Окръжен съд, като взе предвид наведените доводи в депозирания протест, като съобрази тези на страните в съдебно заседание и служебно провери изцяло на основание чл. 313 и чл. 314, ал. 1 НПК правилността на обжалвания акт, намира за установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият Р.Р.Ж. е роден на ***г, с ЕГН *****,*** и е правоспособен водач/Свидетелство за управление на МПС (СУМПС) № 280869886 за категориите В и АВ, изд. на 21.04.2011г и валидно до 11.04.21г според полицейска справка рег. № БП -153/10.04.17г на пол.инсп."ПИ" Д.С. от РУ Свиленград както и Справка за нарушител от региона - извлечение от АИС- МВР за КАТ прил. л. 23, л.25-30 от ДП, така и според съдържанието на Протокол за доброволно изземване от 10.04.17г,приложен в ДП на л.4/.

На 08.04.2017г по време на управление на МПС обвиняемият Р. Ж. бил спрян за проверка от полицейски автопатрул- свидетелите Ф.Г. и И.Г. - полицаи от ПУ Любимец при РУ Свиленград, които в този ден изпълнявали служебните си задължения по редовен график за наряд. Обвиняемият управлявал товарен автомобил "Форд Транзит" с рег. № Х **** ВМ, който се движел по ул. Ивайловградска и навлизал в гр. Любимец. С него пътувала съпругата му на път за болницата в гр. Свиленград. Обв. Ж. не представил СУ МПС при поискване, т.к. "нямал такава", както сам заявил пред полицейските служители. След служебно извършена допълнителна справка се установило, че свидетелството за управление на обв.Ж. е временно отнето въз основа на Заповед за налагане на принудителна административна мярка. Ж. бил отведен в полицейското управление, където му бил съставен АУАН № 547291/08.04.17г от св. Н.К. –полицай от ПУ Любимец за извършено нарушение на чл. 150 ЗДвП – управление на автомобил без да е правоспособен. Едновременно със съставянето на АУАН било иззето Свидетелството за регистрация на автомобила, част II, видно от направено изрично отбелязване за задържането на документа, като веществено доказателство. Във връзка с така установеното деяние, последвало и задържането на обв. Р. Ж. по реда на ЗМВР за срок от 24 часа.

Установено е било още, че на 10.03.2017 год. е била издадена Заповед за прилагане на ПАМ № 17-0276-000008/10.03.17г на Началника на РУ Ивайловград към ОД на МВР –Хасково, с която на обвиняемия Р.Р.Ж. е наложена принудителна административна мярка, на основание чл. 171, т.1, б."д" ЗДвП, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на МПС. Същата е издадена във връзка с влязло в сила НП № 17-0276-000016/10.03.17г на посочения наказващ орган, в сила от 31.03.17г, предмет на санкцията по което е административно нарушение по чл. 157, ал.8, вр. чл. 185 ЗДвП.

Заповед № 17-0276-000008/10.03.17г за налагане на ПАМ е била връчена на 21.03.2017 год., получена от дъщерята на обвиняемия, която лично го е уведомила още същия ден и му я е предала/ показания в с.з. на свидетелката С. Р./. Въпреки че върху Заповедта има отбелязване, че е влязла в сила на 05.04.2017 год., в ДП се съдържат препис от подадената жалба от обв. Р.Ж. *** против цитираната заповед с отразен входящия номер, с който е била приета в РУ –Ивайловград и чрез който орган се изпраща, както и обратната разписка с клеймо от 03.04.17г –известие за доставяне по пощата. С Определение от 18.05.2017 год. на Административен Съд- Хасково жалбата на обв Р. против Заповедта за налагаане на ПАМ е оставена без разглеждане, а образуваното въз основа на същата административното производство е било прекратено.

Не е спорно обстоятелството, че издадената Заповед за прилагане на ПАМ с № 17-0276-000008/10.03.17г на Н-ка на РУ Ивайловград е била приведена в изпълнение на 10.04.17г, когато обвиняемият Р.Ж. е предал притежаваното от него СУ МПС /Протокол за доброволно изземване от 10.04.2017 год.-л.4 от ДП/.

Безспорно установено от доказателствата и не се оспорва от обвиняемия обстоятелството, че на посочената в Постановлението по чл. 375 НПК дата и място -08.04.17г на територията на гр.Любимец той е управлявал МПС – товарен автомобил, марка и модел "Форд Транзит" с рег. № с рег. № Х **** ВМ, като се движил се по ул. Ивайловградска и навлизал в града, на път към др. населено място.

Във връзка с това деяние, свързано с управление на МПС при наличие на издадена Заповед за прилагане на ПАМ № 17-0276-000008/10.03.17г на Началника на РУ Ивайловград към ОД на МВР Хасково, е образувано досъдебно БП № 153/17г по описа на РУ Свиленград срещу обв. Р.Р.Ж. за престъпление по чл. 343в, ал.3 НК – управление на МПС в срока на изтърпяване на ПАМ –временно отнемане на СУМПС, на основание цитираната Заповед за ПАМ. След приключване на разследването, прокурорът е изготвил и внесъл в съда настоящото предложение за освобождаване от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК с налагане на административно наказание, обективизирано в Постановление от 18.04.17 год. на осн. чл. 375 НПК.

Гореописаната фактическа обстановка се установява както от събраните на първоинстанционното производство доказателства свидетелите – Ф.Г., Н.К. и И.Г., и св. С. Р., допълнително допусната до разпит в съдебното производство, обясненията на обвиняемия, така и от писмените доказателствени средства – Заповед за прилагане на ПАМ № 17-0276-000008/10.03.17г(в оригинал и препис); Протокол за доброволно изземване от 10.04.17г; АУАН № 19/15.02.17г и НП17.0276-000016/10.03.17г; АУАН от 08.04.17г сер. Н. 547291; Справка от РУ Свиленград рег. № БР-153/10.04.17г и Справка за нарушител водач – извлечение от АИС на МВР, Справка за съдимост на Р.Ж. и актуална от 09.05.17г; характеристична справка; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, Заверен препис от Определение по адм.д. № 432/17г по описа на ХАС, влязло в сила на 18.05.17г и др., приобщени по реда на чл. 378ал.2 вр. чл. 283 НПК.

Фактологията по случая е изведена след анализ на доказателствения материал, като са взети предвид показанията на свидетелите, които имат преки впечатления за случилото като цяло, доколкото са взели участие в различни моменти от развитието му. Събраните гласни и писмени доказателства са в унисон и изцяло подкрепят установената от РС фактология.. Правилно са кредитирани свидетелските показания на Ф.Г., И.Г. и Н.К., както и тези на св. С. Р., като ясни, еднопосочни и взаимно допълващи се.

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, съдът е стигнал до незаконосъобразни и неправилни изводи.

Въпреки изключително подробното обсъждане и на неотносими към престъплението доказателствени средства обаче, РС е наблегнал и на релевантни за казуса обстоятелства, въз основа на които отново е стигнал до погрешни правни изводи, приемайки, че узнаването от обв. Ж. за наложена ПАМ преди датата на деянието- 08.04.2017 год. не било от значение за съставомерността на престъплението по чл. 343в ал.3 вр. ал.1 НК, а от значение било реалното привеждане в изпълнение на ПАМ спрямо обвиняемия, което е станало едва на 10.04.2017 год.

Тези изводи на съда са изцяло в разрез с материалния закон, тълкуването му и приложението му. По така повдигнатото обвинение въззивната инстанция достига до правни изводи, противоположни на тези, които са формулирани в обжалваното решение.

При така възприетата фактическа обстановка и от въззивната инстанция, настоящият състав счита, че Ж. е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл. 343в, ал.3, вр. с ал.1 НК, за което му е повдигнато обвинение, а именно че на 08.04.2017г в гр. Любимец е управлявал моторно превозно средство –микробус, марка и модел "Форд, Транзит" с рег. № Х **** ВМ в срока за изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, наложена му със Заповед за ПАМ № 17-0276-000008/10.03.17г на Началника на РУ –Ивайловград към ОД на МВР-Хасково.

На първо място от обективна страна, изпълнителното деяние на престъплението се изразява в "управление" на МПС. Съдът счита, че действията на подсъдимия по привеждане на автомобила в движение и придвижването му в пространството в гр. Любимец представлява "управление" на МПС по смисъла на закона.

На следващо място от обективна страна, няма спор, че микробус марка и модел "Форд, Транзит" с рег. № Х **** ВМ който обвиняемият е управлявал е "моторно превозно средство" по смисъла на § 6, т. 11 на Закона за движението по пътищата.

На последно място, за да бъде престъпно поведението на обвиняемия, законът изисква управлението на МПС да се осъществява в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство. В конкретния случай и този признак от обективната страна е налице, доколкото видно от приложената Заповед за прилагане на принудителна административна № 17-0276-000008/10.03.17г на Началника на РУ –Ивайловград към ОД на МВР-Хасково СУМПС на обвиняемия е било временно отнето на основание чл. 171, т.1, б. "Д" от ЗДвП. Въпросната Заповед за ПАМ е била връчена на обвиняемия на 21.03.2017 г., поради което и същият е бил запознат с ограниченията, които тя му налага, като от значение за узнаването е и обстоятелството, че обв. Ж. я е обжалвал. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 АПК, поради което и от датата на узнаването й наложената ПАМ е проявила в обективната действителност своите правни последици и обвиняемият е следвало да съобразява поведението си с нея.

От субективна страна престъплението е извършено при форма на вина "пряк умисъл" по смисъла на чл. 11, ал.2 НК, доколкото обвиняемият Ж. е съзнавал обществеността на характера на деянието си, предвиждал е неговите общественостноопасни последици и е искал настъпването им. Интелектуалната страна на умисъла обхваща съзнаване от обвиняемия, че не бива да управлява МПС, тъй като търпи принудителна административна мярка за временно отнемане на СУМПС /уведомен е на 21.03.2017 г. за заповедта, с която му е

наложена/, както и че с действията си привежда в движение автомобила и го предвижда в пространството, като от волева страна обвиняемият е искал да управлява МПС-то и то именно в срока на забраната, наложена му с процесната Заповед за ПАМ.

За престъплението, в което обвиняемият беше признат за виновен, законът предвижда наказание лишаване от свобода за срок до три години и глоба от двеста до хиляда лева. В същото време по отношение на обвиняемия Ж. са налице законово предвидените предпоставки за освобождаване от наказателна отговорност по чл. 78а от НК, а именно: за престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до три години; с извършеното престъпление не са причинени съставомерни имуществени вреди; към процесната дата обвиняемият е неосъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава VIII, Раздел IV от НК. Същевременно престъплението не е извършено спрямо орган на власт; не е причинена тежка телесна повреда или смърт; обвиняемият не е бил в пияно състояние, нито са налице множество престъпления. Съгласно константната практика на ВКС, когато са налице предпоставките за приложение на чл. 78а НК, съдът е длъжен да приложи именно тази разпоредба и да освободи дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. В разпоредбата на чл. 78а, ал.1 от НК е предвидено наказание глоба в размер от хиляда до пет хиляди лева.

При определяне на конкретния размер на наказанието съдът отчете както отегчаващите, така и смекчаващите отговорността обстоятелства. В полза на обвиняемия следва да се отчете съдебното му минало, че към настоящия момент няма данни за извършени противообществени прояви, както и че същият не е осъждан за други дела /извън приложението на чл. 78а НК от общ характер/и обстоятелството, че е пътувал за болница. Същевременно съдът отчита, че към датата на инкриминираното деяние обвиняемият е санкциониран за нарушения по ЗДвП с влезли в сила наказателни постановления - т.е. системно нарушава правилата, свързани с движение по пътищата, което обстоятелство определено следва да се вземе предвид при индивидуализацията на конкретния размер на глобата, която следва да му се наложи.

Поради това съдът прие, че обвиняемият е лице със сравнително ниска степен на обществена опасност и следва да съобрази имущественото положение на обвиняемия, съдът счита, че спрямо същия следва да се определи наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в размер на минималния, а именно - глоба в размер на 1000 лева.

Настоящият състав счита, че така индивидуализираното наказание в най-голяма степен би постигнало целите, заложи в закона и би допринесло за поправяне и превъзпитание на обвиняемия към спазване на законите и добрите нрави, като същевременно ще въздейства предупредително върху него и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Съгласно разпоредбата на чл. 78а, ал. 4 от НК, съдът, който налага глобата по ал. 1, може да наложи и административно наказание лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност за срок до три години, ако лишаване от такова право е предвидено за съответното престъпление. По отношение вида и размера на наказанието разпоредбата на чл. 343в, ал.3 от НК препраща към алинея първа на същия текст, която предвижда наказание лишаване от свобода до три години и глоба от двеста до хиляда лева, следователно в разпоредбата не е предвидена възможност на извършителите на престъпления по чл. 343в, ал.3 от НК да бъде налагано наказание лишаване от право да управлява МПС. В случая е неприложимо и правилото на чл. 343г от НК, където са посочени лимитативно за кои престъпления може да се наложи наказание лишаване от

право да управлява МПС, като сред тях законодателят не е посочил престъплението по чл. 343в, ал.3 от НК. Волята на законодателя да не се налага наказание лишаване от право да управлява МПС на извършителите на престъпления по чл. 343в, ал.3 от НК, каквото е процесното деяние, не може да се тълкува в обратния смисъл, поради което и допълнителни разсъждения в тази насока са ненужни.

Мотивиран от изложеното, съдът постанови решението си.

Председател: Членове: 1.